

Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra. Jag är först framåt av kraftiga vindar.
Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv på min sida.
Men det måste ni vara nogga med, att det inte är...
Ni hör nu, ni som lyssnar, att nu har det skvallrats inne i poddstudon.
Alltså sådant som icke får sändas ut, för då får Hampus ja att lämna landet med onödelbar avgång.
Vål mig gärna inom landskåsa.
Du är fan i och med den sämsta personen att lämna landet med.
Vad jobbigt, för då är det verkligen så här, Hampus, vi får packa väskan och dra.
Det är lite så. Och med dig skulle det ju vara förberedelser.
Alltså fruktansvärda förberedelser för att ens få dig psykiskt att förstå att det går inte mer.
Jag vet inte om du har upplevt. Har du känt att jag har varit väldigt otrygg och osäker?
Har du känt det på sättet att jag visar att jag skulle te mig till dig som att du är bad man
som måste rädda mig? Jag tror inte du har upplevt på den nivån.
Jag har lite tänkt det på, för vi har pratat väldigt löst och det är mitt fel.
Jag vet ju inte när jag själv ska ner, men jag har tänkt att du och din respektive,
allra käraste ska ändå komma och hälsa på mig i Italien.
Men nu har jag inte visat, vi vet inte än när vi åker ner, för det är lite olika saker
som vi måste ta hänsyn till. Och då tänker jag så här, förstå har du ju mera i för sig.
Då är ju Ellen mera i. Då kommer hon att åna allting.
Men om jag ska resa, om jag ska ta mera i själv. Nej det åker du inte.
Då har jag han som trycker på ljus uppe i.
Såg du tidningen förresten han som hade öppnat i Korea? Vad är det som hade öppnat dörren
för han ville av först i planet? När de är 200 meter ovan för marken hampus
på att ta dem den här nödutgången? Nej men gud. Så upp! Då är det nog en jävla tumme.
Han måste ju ha varit, vi har ju inte förstären här. Han då vill ut först,
för det är ju alltid så att folk ska knö. Så han öppnar dörren. Alltså nöde dörren.
När han var på landa? Landa, den var ju för fan en halv kilometer ovan för marken
man såg väl. Så att de sitter ju, ohohohoho, hela dörren.
Gud. Hela dörren är öppen och folk sitter och halar och hår fladdrar
och hela, ohohoho, ansiktet så. Men kommer man ens ner då?
Ja, jag trodde ju det. Men det var därför som dörren åker ju bort
för skulle dörren vara fast. Då skulle det ju bli säkert ett slag på planet
för då skulle dörren ta vinden och liksom det skulle bli. Men den åker ju av.
Så det enda som hände var att det ju blåste ju rakt in. Nu skrattar jag det.
Det är bara för att göra så jävla flygrädd. Men här kan jag nästan bli aggressiv.
Jag hatar människor som går på tunnelbana och tåg innan man har hunnit av
och som stätte sig om man åker buss eller tåg. Och när de säger
då rullar vi snart in till, man bara, vi är framme om tio minuter
då börjar någon plocka i ordning och vidare på oss och titta på den
med leenden så att den ska ut. Och man bara, jag ska också ut.
Men vi är inte där om tio minuter. Lung. Det här är nästa nivå.
Att man öppnar flygplanen större.
Och var ju öppna innan, men det alla klarade sig. Det var några som fick åka till sjukhuset
på grund av någon form av, jag vet inte vad det var, svårigheter och andas antagligen.

Om man nu satt nära då fick man ju hela vindtunnen rakt ner i mat.
Fan vilken panik och sitta i det här planet.
Då tänkte jag på dig och då började jag också tänka sen om vi nu,
för jag tycker ändå att det hade varit kul någon gång i framtiden.
Det här får vi ta efter turnén och över och allting.
Så att vi har liksom teckning på det psykiska kontot och lite utmaningar.
Men tänk om du och jag skulle göra en trip, en lite längre resa.
Bara att vara med dig i New York skulle jag tycka vara spännande.
Den här veckan är vi sponsrade av Claes Olsson.
Där hörde du. Jag kommer från ett ärteliga.
Vet du varför det kom så ärligt?
För att det är ordning och reda i dessa butiker.
Det är svårt, det är många butiker, men du får din vagn.
Du går i en labyrinth där du har såhär vad köksmaskin.
Här var tvättkorgar och gargar.
Här var elektronik.
Här hade vi högtalare.
Här hade vi barnens hörna.
Här hade vi det och sist har vi några liten gokokladbit,
ifall mamma helt och tappat brådsokret.
Det finns så många olika saker som är så otroligt matchande.
I Kylan har jag börjat göra det som har haft en otroligt tappat och tråkig kyl.
Har börjat lägga det i...
Du vet precis, du har varit inspekterad.
Men jag har kommit på det här knepet att lägga saker i lådor,
glassboksar och grejer och strukturerar upp där med förvaring.
Det är att jag ser exakt vad jag har.
Jag sparade längre, slänger inte direkt.
Och det ser jävligt sexigt ut.
Jag får en sexig kyl.
Du blir en sexig person också för andra.
Det är kul att visa upp kyl.
Jag blir nästan kränkt när jag strukturerat upp kylan och folk inte vill titta i kylan.
Ska vi ta en titt i kylan?
Varför då? Det är kul att titta i kylan.
Det tycker jag är bland det bästa faktiskt.
Det är en sån styling poäng i det.
Sen vill jag också att Claes Olsson är också en upplevelse.
Jag tycker att de här nöjesprogrammet på bästa sändningstid
passar alla.
Speciellt under sommaren tycker jag att det är så där
har man ingenting att göra, det regnar.
Ska vi åka till Claes Olsson. Alla blir glada.
Vet du vad det är mer hantus?

Du kan köpa grejer.
Nu kommer det här liksom life.
Men de har ju kommit på grejen att saker och ting ser jävligt sobra och snygga ut.
Och ingen vet att du...
Hon har en inredning i hela garderoben från Claes Olsson.
Nej, det är ingen som ser.
För de har gjort det med smak och styr.
Och vet du vad jag ser nu?
Vad ser han nu?
Nu ser inte ni som lyssnar här, men vet du vad jag upptäckte
när vi sitter och pratade om det här i mitt vardagsrum?
Vad har du?
En Claes Olsson påse. Den blir nästan så här.
Det här är ett rovärdighet. Här sitter vi och pratar gott om ett företag.
Och jag sitter.
Här var det diverse olika badgrejer till pool och sånt som jag köpte för sommaren.
Det har jag glömt, men det lå här i hörnet.
På Claes Olsson.
Till och med det jag har, du behöver inte lägga massa pengar
och onödig energi påka runt och leta.
Här har du liksom hela svaret på många av dina frågor.
Som detta sagt, Claes Olsson,
checka in framförallt deras matförvaring
om ni har ett rörigt kylskåp
eller känner att ni slänger snabbt och inte har en översikt.
Och skriv gärna, om du har tonårssparen hemma,
till exempel som jag har,
skriv gärna på den synligaste lådan
ät mig först saker.
Det är väldigt bra, för det spar på både det ena och det andra.
Det spar på din kraft, som att du ska gå och handla nytt.
Det spar på miljön.
Man använder upp saker på ett rekorderligt sätt.
Och vecka 34, alltså mellan den 21. och 28.
Agusti får allas med medlem eller blir medlem
i klubb Claes 30% på all matförvaring.
Så gå in i din ensamta Claes Olsson butik
eller på Claes Olsson Podessie och ta del av detta erbjudande.
Tack, Claes Olsson.
Hör lite mer lugn innan bort.
Men du förstår inte det här, jag blir ju otryck redan på Arlanda.
Det är ju redan där det börjar.
Men då kanske jag får bli...
Jag tror att du hade en botemedel

som i många andra avseende så har vi ju botat varandra du och jag.
Jag tror att då ska du få se en.
Som skriver på och blir...
Det värsta är ju då att...
Då får ju jag vara tryggheten för dig
i alla andra aspekter.
Men just på själva planet skiter du fullst.
När du värde på planet
då tar du två sekunder så sover du.
Och det är ju mitt problem med luftgrupper och turbulens
och att jag ska ha koll på olika propellrar och sånt.
Ja men det kan inte jag stötta dig alls heller.
Nej det är ju rent egoistiskt.
Så då är jag ju helt i utsliten när vi går av
och då börjar ju mitt pass igen med dig
att få dig att gå ut på rätt för att
nu kommer ju väskorna på belt 12
här i en helt annan tunnel.
Vi ska ta någon liten golfbil och...
Men det skulle kunna bli så att du tycker
väldigt mycket om personen.
Du blir på resan med mig.
Så att du skulle vilja resa ännu mer.
Och det skulle bli väldigt jobbigt i vår relation
om du skulle hela tiden.
Måker vi nu?
Ja, det är att du helar mig på nåt vis
i min bräcklighet.
Det är ju det som är så fint att du har...
Då kan du sätta lite punktering
på de här cykeln.
Alltså som att det är lite hårdigheter i däckor
så lagar du mig.
Ja men det är nog...
Är det någon av mina vänner jag ska resa med
så är det nog ändå dig.
Det är bara för att du är äldre.
Så att det blir något sådana här tunnelledare.
Mamma, förälder, tryggt,
för resa med folk i min egen ålder.
Då blir jag så jävla stressad över
att de vill på klubbar, de vill
ute.
Jag vill just gärna vara på hotellet.

Vi tar lite prosecco.

Ja exakt.

Att det är mer soft och vi håller oss

i de trygga regionerna på ön.

Det går på trevliga restauranger.

Det är klart att om du vill ut

så vet du att när jag är utomlands

kan jag bjuda mig till.

Ja men det vill inte jag då.

Då vill jag hem.

Jag sitter gärna i hotellbara

och tittar på folk.

Exakt.

Jag tror faktiskt.

Efter att jag fick se dig och vill

när ni var i den här skidstugan

då tänkte jag att här har jag saker

att ge.

Sen körde vi också den här leken.

Jag tänker på en person du vet.

Den körde vi på riktigt.

Jag tror fyra timmar en kväll.

Men då hade ni roligt i alla fall.

Här tänker jag till exempel på Hitler.

Det är ganska lätt tänker man.

Det är inte så svårt att hitta.

Inom musik.

Nej.

Författar du?

Ja.

Delvis.

Delvis?

Ja.

Samtidigt en bok här.

Två böcker.

Johan ska del.

Nej.

Nej.

Två böcker.

Nej.

Är han dög?

Nej det hör han inte.

Jag har spännande.

För det var faktiskt.

Det kan vara den mest deprimerade drissan jag har.
Så gillar jag aldrig haft det.
Då har jag faktiskt jävligt kul.
Oavsett om jag är på en grisfest
på riktigt sådant charter
då har jag kul.
Eller om jag är på något mer.
Jag har kul.
Det spelar ingen roll vilket rum den är i.
Men jag tror det handlar om någon slags mindervärdeskomplex.
Om man kommer från en liten...
Jag kommer från en by.
Jag kommer inte ens från världen.
Jag kommer från Lanna en by utanför.
Det är 400-500 månader.
Det är så mindre folk som ryms i en icabutik.
Så du får ta buss in.
Du fick ta buss in i världen.
Det är ingen buss.
Bail, bli kört och pappa.
Du skulle ha stans.
Och där är man...
Uppväxt är så tar det ju tid att erövra nya platser.
Det tog ju för fan mig kanske 5 år
innan jag kunde erövra ute livet i Stockholm.
Och vågar röra mig på restauranger
och på stureplan eller vad man nu är.
Alltså den skräcken satt ju länge.
Och när jag väl har tagit stockholm.
Göteborg röra mig helt fel.
Alltså det finns ingenstans i Sverige
att jag inte röra mig med säkerhet.
Jag har ju turnerat runt i alla jävla orter.
Men det har ju tagit sån jävla tid.
Så nu måste jag...
Jag tänker mig att det blir B-beta land för land.
Så nu skulle jag kunna våga mig ner till Danmark
och köpa en hamn och göra den nerövringen.
Sen kan vi ta oss lite längre ner.
Då har vi ju Europa uppnått.
I Italien.
First we take Manhattan.
Then we take Berlin.
Yes.

Men där har du det.
Jag kan inte åka och ströva bara lite här och där.
För det ger mig ingenting.
Jag måste liksom bara...
Men det där är en bra...
För jag tror att det ligger väldigt mycket ire där.
För jag var också väldigt trög.
Innan jag träffade Gabbe
så var jag nog väldigt...
Jag var nog väldigt motsträvid
till att röra på mig.
Eller jag ville här råka till Gotland.
Där var jag när jag var liten.
Gotland och Åland och Sälj och Tandedalen.
Det var så vi reser runt.
På sommaren var det det.
Eller så var det det.
Och det är ju det man presenterar
för den man träffar då.
Det här är så jag funkar.
Så jag visste nog inte ens
att jag skulle gilla något annat.
Och innan jag kom in...
Det är lite rädd att allt man gör känns dumt
när man är...
Är man på charter, då är det mer så här.
Då är man ju med samma människor.
Man åker dit med samma.
Blektrattar.
Och alla har lagt ner en krispig vit skjorta
som de ska ha när de blir lite bruna.
Och det är dem man åker hem med
som har den vita skjortan på sig på planet Hemsän.
Alla vi åker sen.
Man ballas i gru.
Ja, så då är det ju ingen skillnad.
Men åker du...
Min man skulle ju aldrig...
Han ska ju bara...
Allting ska ju han boka själv.
Han skulle aldrig.
Och det är han bra på.
Och då blir jag...
Nej men snälla,

du ska vi ta ett sätt att ha en domplan.
Nödigt.
Men man röster och...
Men snälla.
Du säger...
Vi boka ju inte.
Vi åker väl en taxi.
Det blir inget konstigheter.
För så är han uppväxt.
Och när man ska mixa ihop de där två...
Jag har alltså varit så rädd i början.
De första fem åren.
Och nu känner jag bara herregud.
Det var klart vi måste göra så.
Min känsla när man gör sådana grejer.
Eller om man åker ner så.
För det kunde vi ju att man åker med
det här charterplanet med alla andra svenskar.
Sen går det en buss där de möter upp
någon sådan svensk reserledare och säger hej hej.
Vi kommer att servera en liten välkomstrink
på Hotelsantrip.
Och ni som bor på Flamenco.
Ni kommer att bli hämtade med en buss.
Klockan 18.00.
Spansktid alltså.
Allting är tryckt.
Men när min familj behöver bli
vid hyren egen bil vi har nu utflyttit
då får jag känsla som när man åkte
offpist.
När man kommer liksom innan backen.
Och det står här får man absolut
inte åka.
Och där åker vi ner.
Då får jag panika...
Det är då skidorna löser av.
Du kommer.
Bamses lilla kurva.
Då åker den där extra.
Och skidorna löser av.
Och så hamnar du.
I jävla barskog.
Åka in i någon stubbe.

Och där ligger vi.
Och det är ingen som vet vad alla andra är i gröna backen
där borta där man får åka
i grupp klunga.
Tryckt och väl.
Typ att ni är i husvagnen i Kallianca
som går i.
Den är för Kärpentinvägen.
Men du vet den känslan
när man ges ute.
För det är lite
adrenalin.
Och så ska ändå pappa vara lite nu.
Nu är vi vågande.
Men så fort man ändå är i backen
och känner att det går ganska fort.
Och det är mycket träd.
Då får man panik.
Och så får jag varenda gång
om man gör en egen
liksom liten tur
när man är uteomlands.
Ja och så har ju alla sina olika
roller i familjen.
Då är din pappa lite också.
Din mamma och jag.
Han visar dem framför.
Och så tycker hon att han är lite...
Jag förstår precis den känslan.
Men den sitter kvar nu
och vuxen håller.
Så så fort jag reser
när det inte är charten.
Andra liksom svenskar.
Då får jag det.
Nej, nu har vi offpist.
Det här är jävligt otryckt.
Vem ringer vi om det händer något?
Men du vet man får också...
Jag har ju den i min familj.
Det är ju ingen...
Alltså min dotter, Heli och Gabbe
är väldigt lika i det här.
Man går inte bara till en restaurang.

Man har kollat upp.
Men det gör ju också
att jag får ju aldrig...
Eller jag gör inte det.
Jag bokar aldrig någonting.
Nej.
För de gånger när jag har bokat
har det blivit så...
Det kan bara sämsta.
Jag bokade restaurang en gång
och då fick vi sitta utanför toaletten
i en käll.
Alltså det var världens finaste väder ju.
Och världens finaste plats.
Men jag hade alltså lyckats boka
källabåningen
på en tapas restaurang.
Bordet precis utanför toaletten
så att det luktar lite bajs och kiss.
Medans tapasen rullades in.
Och tapasen var också jättedårig.
Ja, det var inte ens ett bra ställe.
Nej, nej, det var typ
Rhode Island-sås på Kallaräker.
Fast det var Spanien där gambasen
och liksom potatisen och mojo-rojo
var handlig.
Och hur hade du hittat härstället då
som du kände för tjälpetonet då?
Jag hade gått och tippat vajser.
Ja.
Ja.
Men det här går inte gabben.
Nej, nej, nej, nej.
Han går på vad han har hört
och kompisar och rekat själv.
Ja, vad hör man sånt?
Ja, det hör vi.
Jag har aldrig hört.
Jag har ju aldrig ut och lyssnar.
Jag har ju korkade ur och sitter inne.
Jag går ju inte ut och mingrar och håller på.
Jag är ju så introvert så att
det är väl att han har ju en mer än trattare

att få in den här informationen.
Alltså, jag har aldrig överrott den typen och snack.
På bloggar då, ska vi se här.
Leila Baka.
Nej, hon är inte på TV längre,
men har hon någon på...
Ja, där kan vi se.
Ja, där har vi.
Det var sällan, hon var på 93.
Finns det en kvartro?
Ja, det gjorde det.
Ja, för den Google-typ så här.
Bra tapastell i Valencia.
Ja, det kan vi då.
Då kom de på sådana här sidor
inte alla, men du fattar.
Det är så basic synd.
Vilka... Vad är det för ställen?
Det var ICA.
Det var ICA's kundutidning.
Om man vill hitta de här lokalbefolkningperrorna.
Nej, du måste veta.
Nej, du måste in och fräsja
lite New York-tipsare.
Du måste in där.
Du måste ha koll.
Det har jag inte.
Men det finns jag och skärmer det också, tänker jag.
Men känner inte du också.
Det spelar ingen roll om att man ska resa.
Det kan vara tv-serier
om jag har problem med någonting i min trädgård
som jag inte har, men om jag hade haft en trädgård
och folk säger, jag har tips.
Det är någonting som jag står om.
Nej, de grejerna.
När det handlar om praktiska saker
då är alla tips välkomna.
Säger någon till mig.
Gnugga tänderna med citron och salt
om du har en vitare.
Tack, jättebra.
Du måste gå och köpa citron och salt.
Det är jättelätt.

Istället för att ligga med laser och tandläkaren
i fyra timmar.
Eller säger någon,
jag har en jättebra restaurang.
Då tänker jag, bra.
Tackar, tackar.
Då stiver du ner den.
Ja, det gör jag.
För att vi inte var,
då har jag det kortet på fickan.
Då säger jag, nu har jag bokat.
Nej, säger alla, fyfan.
Inte när du har bok.
Och så ska vi dra de här roliga nykter åt er.
Ja, ja.
Så ska vi skratta.
Jag tänkte när jag kom tillbaka.
Och det lukta kisser.
Det var rodyllad.
Ja, ja, ja, ja.
Men, vad hände?
Då fick jag komma som en maskros
genom massvatten.
Då alla bara skit.
Vad fan har du hittat det jag gör?
Var tar jag hittat det istället?
Så det tycker jag.
Tips med sådana...
Handlar det om kirchkård i trädgården
eller restaurangersånt som inte jag kan...
Som jag inte orkar ta reda på,
då är jag jätteglad.
För det gör ju mig intelligentare.
Det blir framstå jag som bättre
utan att jag har gjort något jobb.
Ja, jag kanske lär mig som dera
bland tipsen då.
Ja, det tycker du ska göra.
Vilka tips är värda
att ta och vilka man ska skita i?
Men till exempel.
Så här putsar du en sneakers
på fem sekunder.
Det kan ju vara skitbra att veta.

Du som gillar vita sneakers.
Ja, men...
Hur står du vad jag menar?
Jag försöker fråga varför jag stöv.
Det är någonting med folk som...
Om jag säger så här...
Jag ska resa hit.
Ja.
Att inte bemöta det med nyfikenhet.
Åh, vad ska ni göra?
Åh, då har jag tips.
Ja, du menar så.
Eller jag ska göra det här.
Åh, då har jag...
Att behandla om dens personens erfarenhet.
Vad mysigt.
Exakt.
Det finns något att inte intressera sig
för vad jag nu ska berätta.
Vad du har tänkt.
Eller vad jag öppnar upp.
Och då har jag redan upplevt här.
Eller jag vet redan.
Jag ska berätta för dig.
Uff, så tror jag faktiskt att jag kan vara.
Ja, det kan du nog vara.
Ja.
Ja, där kom vi fram till slutklammet.
Ja, men jag tror faktiskt att det är Hampus.
Ja, men det kan ju ställa två frågor innan det kommer.
Ja, det kan jag göra.
Då kan jag ju fröja och säga så här.
Gud vad mysigt ni ska ha det.
Vad ska ni göra?
Ja, exakt.
Och då börjar du berätta.
Och sen när jag har berättat det.
Då kan du säga...
Kroka i om jag säger att vi ska äta.
Och det finns ju väldigt många fina restauranger.
Ja, det kan jag säga.
Om ni skulle ha någon tid.
Nu vet jag inte om ni kommer att ha.
Det där är bra.

Eller om ni ens gillar samma mat som vi.
Ja, gud.
Men eventuellt kan det skulle vara så.
Att ni skulle få fem minuter över.
Så finns det tips.
Ring mig om du vill ha det.
Så kan jag säga.
Och här skulle jag öppna anteckningsblocket på mobilen
med en gång och skriva.
Du kan säga dina tips.
Det är ju troligt.
Och det är samma sak som med reser.
För om jag berättar hur jag ska resa hit.
Och jag har direkt inte bara fått frågor
om vad jag vill göra.
För typ att resa för att fiska dit.
Bara att rulla.
Utan direkt bara få en reserguide på mig.
Då blir det som att jag får inte göra min resa.
Eller så blir det så här att du säger.
Men vi ska ha dit och dit.
Ja, men gud.
Jag väntar.
Jag var på nya selen.
De mellanlandade vi.
Först där.
Och sen var vi där.
Och då fick vi ju.
Planet var inställda.
Så vi var ju där i två dagar.
Det var jävligt trevligt faktiskt.
Det är också de personer som frågar specifika frågor ibland.
För att de själva vill berätta.
Vad gör du vecka 26 på lördan?
Nej, jag vet inte.
Vi har ju semester då.
Så vi ska bara vara på någon sommarställd.
Ja, vi ska ju åka till.
Och så kommer en sådan.
Det var ett olika exempel.
För att du fattar, det finns flera sådana olika.
Där det alltid blir att den vill bara berätta sitt skruv.
Och lossa sig att det är intresserat.
Men jobba med.

[Transcript] Skäringer & Nessvold / Navelskåderi och källartapas

Det tycker jag också är vanligt för att komma till våran bransch.
Det kommer en fråga.
Och så kommer det sen en lång utläggning om vad den har jobbat med.
Och den har varit där.
Och sen så ska den ju...
Jag vet inte om den frågade dig om det.
Men jag ska ju filma där i...
Japp.
Och jag har tagit anteckningar på allt detta.
Det är sånt jag vi fattar.
Hur skadad den här branschen är.
För jag vet att jag hade med mig Ellen på någon som går ju aldrig på grejer.
Men hon var med någon gång förra året på något sånt tillställning.
Och då var det...
Ett folk frågade mig då.
Vad gör du?
Det var den första frågan då.
Ja, det var en liten liv.
Och så får hon berätta då om vården.
Och så var det...
Ja, men det är ju bra att någon vill göra det.
Att det finns folk som vill arbeta med sånt.
Det är ju superviktigt att vi har en fungerande vård.
Ja, men nu ska jag...
Så går det.
Hon fick den frågan typ.
Hon bara, jag tog aldrig någonsin i mitt liv.
Att jag får frågan, vad gör du nu?
Vad jobbar du med?
Att det är liksom den första frågan man ställer.
Men det är ju hela jävla tiden här.
Vad gör du nu?
Vad gör du sen?
Att man liksom hela tiden ska...
Ja, men det är den jag menar.
Precis vad kommer det från för...
Det är hårdspelarnas tre frågor fastöversatt i en intern diskussion som pågår.
Vem får vara med hela havet stormar?
Vi drar bort stormen för nu.
Ja.
Vem är efterfrågad? Vem är inte efterfrågad?
Vem är inne? Vem är ute?
Ja.
Vilken produktion kommer du ifrån nu?

Vad har du att ta till lugnet då?
Ja, men nu filmar vi med jävla stresset.
För att jag är ju samtidigt inne där.
Och sen ska jag ju filma lite grann.
Då ska jag göra dit och filma.
Och sen är jag ju med hand där.
Så...
Yep.
Jag ställde aldrig frågan, men jag fick svaret.
Ja, men också att vi inte ser varandra som människor.
Att folk ser varandra liksom som...
För du är vad du gör ju.
Ja, men vad finns det för frågor man ska kunna ställa i stället?
Hur mår du?
Vad liksom...
Har vi inget annat än...
Identifiera sig med vilka...
Så gör ju inte...
Din frequent exempel eller alla andra människor
som det här landet och den här världen består av,
de håller inte på så.
Som att det definierar...
Nej, jag har kommit ifrån en period.
Jag har varit jävligt faktiskt.
Harmonisk nu.
Jag har varit ute och promenerat och umgås mycket med mina barn.
Och sen tog jag tag i en relation som jag kände vara.
Jag har suttit mycket i terapi faktiskt.
Och sen har jag liksom kommit till det här
att jag försöker jobba.
Tänk om man skulle svara så i stället.
Jag har tittat på havet mycket.
Men då blir jag ju med.
Då blir jag med och är rädd för att bara skänka.
Åh gud, hon har inget jobb.
Hon är liksom inte.
Det går inte bra för henne.
Och då är man intressant att prata med.
För du är bara intressant om du har...
Det är det som är hela den onda spiralen på det.
Vi berättar vad vi gör hela tiden för att göra oss intressanta.
För om vi inte har någonting att göra
så är vi inte intressanta eller värda att prata med.
Men då undrar jag till dig så här.

Då känner jag så här.
Då har jag nog kommit till den punkten i mitt liv.
Att jag tycker inte det är intressant.
För att jag tycker att det blir också...
Det blir ju bara skrit.
Det blir ju, då blir det så här.
Då tänker jag ju tvärtom i stället.
Det måste vara väldigt tomt.
Där, sen.
När lamparna har slätt.
Jag tänker också så här.
Det har jag funderat på jävligt mycket.
Man ser när tåget går.
Nu när man börjar bli lite äldre så ser man yngre personer.
Det är du och jag har pratat om också.
Men du är ju så jävla medveten på ett sätt som jag inte var.
Just när man ser att karriärståget går.
Blåser han i pipan och så vevar han fram.
Nu är det ditt tåget.
Nu är det 2 000 km i timmen.
Så håll fast er.
Nu jävlar.
Hoppa på nu, för nu går det.
Och så hoppar man på och så tänker man nu jävlar uppåt fram.
Och jag till allt missar inga chanser.
Nu passar det på.
Nu passar det på nu eller vad de säger och grävar.
Men du kan hitta guldet här.
Blabla, blabla, blabla.
Och så tänker man.
Om man då tänker.
En karriär kan ju vara så jävla många olika saker i ett liv.
Det kan du ju bara titta på Bianca.
Till exempel en fantastisk ung kvinna.
Som har slagit en...
De har gjort en så jävla kom...
Jag är så jävla för det första.
Begåvad på så många olika plan.
Som hon aldrig har skrikt ut dem.
Det gjorde inte hon.
Hon skriker inte ut.
Att hon kunde sjunga så bra eller dansa så bra.
Eller alltid hon.
Hon var liksom någon som satt bakom mamma.

Och så plötsligt så gick tåget för henne.
Men då är det så här...
Även om du kommer då som hon och gör den här.
Så det går ju inte i Sverige.
För då kommer ju det här.
Nej, nu får du lugn i sig.
Hennes tåg går och hon hoppar på.
Sen är det ju alltid folk som ska tala om att nu räcker det.
Nu är det bra.
Nu ska du inte börja mer.
I ett land där vi säger.
Du kan bli vad du vill.
Allt är möjligt.
Ta för dig.
Bara flygfritt.
Och blabla, blabla.
Och sen när någon flyger fritt.
Då ska vi liksom...
...nema det.
Nu är det för mycket.
Nu har du alldeles för roligt här.
Du lever för mycket dröm.
Och det enda hon gör,
är att ha kul och göra vad hon älskar.
Vi är alltså fortsatt sponsrade av Lancom
och deras hudvårdsserie.
Renegi, som bland annat består av RenegiHCF,
Triple Serum och RenegiHPN300,
Peptide Cream,
som tillsammans då skapar en hudvårdsroutine
med en rejäl anti-aging-effekt.
Yes!
Det är riktigt superdo och krämen
ger synliga resultat efter bara en vecka kan du tänka.
Och kanske det bästa av allt.
Nu har du som lyssnar möjligheten
att testa den här rutin under tre dagar
genom att beställa hem prover
via länken i avsnittbeskrivningen.
Så gå in på länken och testa detta själv.
Helt enkelt.
Och det är ju lite så att man måste ju prova
för att alla har ju olika hudtyper
och responder ju på olika sätt.

Och jag har ju provat ganska mycket genom jobbet
och rätt var det är så hittar man rätt.
En del produkter funkar inte alls
innan andra gör.
Ja, det är små underverk.
Så jag tycker du ska klicka hem
och testa i tre dagar nu.
Kanske kommer du tycka lika mycket
om de här produkterna som vi gör.
Tack Lancom!
Det är lätt att sitta och sälja
såklart i det här rummet
men sen så fort man kommer ut
i de andra rummen med vattor
och jobbat i den här veckan på olika håll
så känner man ju så fel.
Och då säger man så här.
Så säger man så här.
Nej, jag ska ju upp på en arena-turné nu
med skäringen S-fold.
Ja, det är ju en podd.
Vi ska ju ut och spela nu hela hösten.
Det har ju sålt jävligt bra.
Men jag kan inte säga så.
Jag slänger nästan också under bussen.
Nej, jag sa inte så hampus
men vi har ju båda två.
Det är ju inte så att vi sitter och är...
Det är ju precis det här vi kämpar med.
Men jag...
Har du tänkt på min...
Slänger du oss under bussen?
Nej, men det här är inte bara oss.
Jag har iakttagit mig själv och märkt
att mitt sätt att...
Vad ska jag säga?
Inte...
Jag kanske försöker göra mig rolig
eller likeable med nya människor.
Det är att hela tiden kasta mig själv under bussen.
Ja, ja.
Och så när folk säger såna här grejer som att
ni ska ju på turné
då kan inte jag äga det.

Och bara...
Ja, precis, det ska bli skitkul.
Ja, vi får se det.
När snarare så här...
Ja, Gud.
Och då blir de så här...
Vadå?
Nej, men vi har inte skrivit.
Nej, så säger jag.
Och det är ju så här...
Och vi får se vad det blir.
Tack för det gör du.
Jag har inte ens skrivit mål.
Hoppas att det blir kul.
Vi får ju väl se.
Det är därlösa.
Du vet, då blir man så.
Men så är jag med.
Om någon berömmar det.
För saker så här...
Ja, vad fina tatueringar.
Mina tatueringar.
Vad är det för en person som bara står i det ut så här?
Och det här hjärta.
Det går inte förhuvudtaget närmar sig mig.
För direkt så slår jag ner på allt så här.
Men inte det också lite.
Ursäkta mig.
Men inte det lite.
Nu kommer jag in i det här med.
Man kommer från ett litet ställe.
Det är ju förlängningen av Sverige.
Som Sverige är som helhet.
Vi pratade om Bianca.
Att...
Appa, appa.
Nu har du att nåt.
Nu räcker det.
Nu får vi börja och ta ner den här dagen.
Så det är lite den.
I en småstad kan det ju vara väldigt så.
Och det var man ju redan när man hade klippt sig.
Man kanske var görnöjd.
Man hade gjort den.

Du vet, var suttit hos frisörerna så kom han.

Fan, vad snygg du är i håret.

Ja!

Nej, jag är inte så nöjd.

Ja exakt.

Jag tycker det är något småstadsfemonin med det.

Jag kunde till och med neka till att jag klippte mig.

Ja.

Har du klippt det?

Nej, nej, nej.

Det har en annan färg.

Nej, det är nog bara ljuset som har jobbat.

Jag vet inte, jag har inte klippt mig.

Som att man inte tror.

Eller har det ny jakka?

Nej, den här har legat på vind.

Jag har gått och köpt det.

Skitnöjd.

Ja.

Det var skitfint.

Jag vet inte, jag har legat på en anledning kanske.

Men nu tror jag nedan.

Det är inte alltid att det är...

Men man vill ju ändå kunna säga bara.

För det vet, när man själv ger en komplement eller beröm till någon.

Så säger personen bara, tack, vad glad jag blir.

Då känner man själv såhär skönt.

Men om den personen i fråga börjar hålla på och vrida sig...

Då blir det lite äckligt också.

Ja, det är det jag menar.

Varför kan du inte ta emot?

Mjölka ur henne.

Vill du ha mer?

Exakt.

Ska vi ta hela hinken med vatten och heller?

Exakt.

Och det är det jag känner att man blir nästan som några jävla matyr i alla rum när folk.

Om de skulle säga något kul eller glatt till en som egentligen bara gör en glad.

Om man börjar vrida sig och håller på.

Då blir det ju som att jag blir...

Ja, då ska du nästan sitta såhär.

Jo, men hampes, det är er.

Exakt.

Och sen var du ju väldigt bra i den också.

Och det är ju det jag tycker är grejen med dig.

Att du är så jävla.

Då kommer ju henne.

Och då blir man ju...

Du sitter bara äckla.

Hela lunchen har gått.

Nej, fy fan.

Nej, det tror jag vi ska öva oss på både du.

Vi ska öva oss på att säga...

Tack så mycket, vad glad jag blir.

Ta det som en replik som flyger rakt ut.

Gå inte upp eller ner i slutet som Helina Bergström säger.

Låt den bara vara öppen.

Tack, vad glad jag blir.

Nej, inte blir säger vi.

Nej, du gick till ner.

Vad glad jag blir.

Ja.

Tack så mycket, vad glad jag blir.

Tack så mycket.

Och så gärna.

Så inläst också.

Det är bara svårt, jag tycker det.

Jag stänger alltid i alla replikerna.

I slutet.

Men det är lite din stil, är det inte det?

Men det kan vi förklara för er nu här som faktiskt jobbar med något absolut mycket viktigare som typ sjukvården som vi pratade om här innan och rädda liv på dagarna.

Vi som pillar i vår egen navel och är långt inne i rövhålet och leder till ljusknappen.

Vi har ju en av våra problem som vi då jobbar med är...

Hur avslutar man en replik?

Och då jobbar jag med Helina Bergström som också, Hampel ska jobba med nu.

Och hon fick ju öva mig i det, för jag är ju inte den här skådespelerskan som har gått sen skåden, utan jag är ju självlärd från tallsågen.

Men då är det så fort jag säger någonting, så stänger jag repliken i slutet, som om jag inte ska fortsätta prata eller få något svar.

Det är enmanshov, typ så här.

Tack så mycket, vad glad jag blir, blir.

Men det gör ju inte heller jättemycket på film, det är ju framför allt på scen, för då hör ju inte folk. Alltså det finns ju en risk att man inte hör sista ordet.

Men hur ska jag säga, tack så mycket, vad glad jag blir, det låter ju också skitkastigt.

Det låter ju jättemycket.

Tack så mycket, vad glad jag blir.

Tack så mycket, vad glad jag blir.

Där har du, tack så mycket, vad glad jag blir.
Ja, det var bra, det var bra.
Där har vi den, tack så mycket.
Och så säger som du brukar.
Tack så mycket, vad glad jag blir.
Ja, klack, du svälde det sista.
Blir.
Vad trött man är på sig själv så här års.
Men nu låter vi ju så självavtagna.
Det här pratade vi om för att vi båda har filmat när vi inte har jobbat.
Ja.
Det är inte det roligaste samtalet för folk.
Det får man väl prata om.
Jag tror att det kan vara lite kul att vi pratar om vårt jobb i Branden.
Alla andra pratar så jävla mycket om sina jobb.
Vi har ju varit tysta en vecka nu.
Undrar om vi ska avsluta det här med en namedroppa.
Alla vi ska jobba med.
Nej, nej, nej.
Ska vi jobba med?
Nu ska jag bara få lite upprättelse från förra veckan också nästan.
Här i 30 minuter säkert.
Och sökte efter Twin Peaks gav liksom förklaring på förklaring.
Droppade olika fragment från serien.
Saker som händer.
Och du bara idiotförklarade mig i princip.
Ja, det gjorde jag.
Ja, det gjorde jag.
Det är så många.
På Instagram.
På mitt faktiskt.
Det är bara att gå in och titta på mitt flöde.
Där har du dem.
Som har bara nejlat Twin Peaks med en.
Twin Peaks för fan.
Men snälla du.
Det är Twin Peaks, förstår du inget.
För helvete.
Där var what goes around comes around.
Kaxa sig skäringar som skulle få smaka på din egen medicinsan.
Skolflicka, död, vatten.
Men får jag säga en sak som inte jag äger detta.
Jag ska inte hålla på och kaxa mig på detta viset.
Men jag tror att det är också någonting med generationsfrågan här.

För att i min generation skulle man inte beskriva Twin Peaks så.
Hur skulle du beskriva det då?
Jag tror att vi har fått färdigt beskrivning här nu.
Men jag tror att det var någonting med att du såg det.
Och många som skrev också såg jag var yngre.
Det här är din förklaring.
Det är jättemånga av kommentarer att jag har gått tillbaka och tittat på en niro.
Men det var ju Sandra.
Hon bor i Gullsbong.
Birthday.com har gått in.
Ja precis så.
Så jobbar jag vet du.
Jag tror att jag var helt fel.
Jag borde.
Men det var nog det här.
Du började på ett konstigt sätt med en saxofon.
Ja det var lite fel.
Och så sa du att det här låter som en serie.
Och sen sa du.
En stad.
Sittig.
Och det var Sittig, Sittig, Sittig.
Ja.
Hur du kändes med låt.
Vad hette den serien som gick?
Inte Nilesittig.
Men någonting nästan åt det hållet.
Inte Nilesittig.
Ja.
Ja.
Magic Moschuscha.
Av.
Av vad det var där.
Magic Moschuscha.
Nilesittig.
Sexande Sittig.
Jag ska säga Nilesittig.
Nilesittig.
Nilesittig.
Det var på Moschuscha.
Det är ju jätterolig.
Det är liksom en liten by.
Ja det är en by som heter i Sittig.
Sin Sittig.

Sin Sittig.
Nej, inte sin Sittig.
Men...
Du fintar iväg, men från början.
Sen var jag körd.
Saxen tror jag.
Den var fel spår på mängden.
Hon har reception som vi pratar om.
Hon är ju en stark karaktär.
Jag vet inte vad hon heter fortfarande.
Men hon är ju jätterolig i den där ljuset i den serien.
Hon i receptionen är jätterolig.
Och kär i hans och komedit ska utredna.
Då har inte jag sett den.
Jo du har sett den.
Jag tittar anligt på komedier.
Jo, jag lovar.
Men jag har sett den.
Jag kom där lille världen.
Kom.
Hon är inte jätterolig.
Kom.
Ja.
Kom där.
Kom.
Nu kommer den.
Passa upp.
Nu kommer den.
Men för mig var ju den aldrig rolig.
Jag vet inte vad det var.
Hon var ju kul.
Hennes förälskelse i vad han heter som komedit.
Som vi återigen har glömt.
Det ska vi inte börja söka efter.
Nej, nej, nej.
Men hon var ju kul.
Men saxofonen, det kan jag ge dig.
Det var med stämningen.
Ja.
I den låter du spela upp som stämde.
Nej, men där ger jag dig det.
Du ser vad bra det är att spegla sig i olika personer.
Ja, du ser.
Du ser, redan ut kände jag så här.

[Transcript] Skäringer & Nessvold / Navelskåderi och källartapas

Nej, nu får du nog lugna ner det med ditt kaxan, det här.

Som du kaxar ut.

För att här var det ju många som var med.

Mm.

Från din sida, i din åldersgrud.

Mina unga.

Hoppa på dig så fort.

Ja.

Vad ska du göra på morsdag?

Det är ju morsdag idag.

Du, jag har blivit firad av min söta familj och fått lite kaffe på sängen och presentar.

Och nu ska jag åka till min svärmor.

Mm.

Det är fint med morsdag.

Ja, där har du...

Där faktiskt ringar in det vi har pratat om innan.

Eftersom jag...

Det är en sån där grej.

Där har du precis sån här grej när jag jobbade alldeles för mycket förr.

Innan jag brände ut mig.

Så det smällde i fundamentet i min varelse.

Så var det en sån där grej jag kunde tänka mig.

Snälla.

Morsdag!

Vad fan är det som är jävla viktigt?

Jag måste mer tåget nu, för vi ska ju filma.

Jag blir ju hämtad.

Noll, så kunde jag vara då.

Ja.

Alltså, jag sa inte så rakt ut så vidare.

Nej, med känslan.

Men känslan var det.

Allt som störde mig när jag skulle väga och jobba, som blev en ekonomisk.

Men ska jag...

Du vet, allting...

Vad ringer...

Men ringer om det?

Hur fan kan man ringa om det?

Det kan väl...

Allting som hade mig, Mia, off cam.

Eller off stage.

Eller Mia privat att göra.

Det var ju någonting som jag aldrig orkade med.

För jag gav inte det något utrymme.
Så jag hade typ glömt bort vem den personen var.
Vad jag själv tyckte var kul att göra.
Eller mina relationer.
Alltså, inte att glömma bort och vara mamma.
Men allt som blev ett extra.
Så som livet är livet är ju alltid lite.
Oj, nu körde vi över en sten.
Men nu blir det sol.
Vad trevligt.
Vi badar.
Och sen blev det oska.
Och sen blev det stopp i bil.
Alltså, det är ju alltid lite dåligt och lite bra om vartannat.
Det är ju så det funkar.
Men det var typ som att det hade inte jag tid med.
Utan det skulle vara en smörig gräddfil.
Så att jag bara kunde komma till jobbet.
För där fick det krångla.
Men inte...
Och då var morsdagen såna grejer som...
Ska vi fira mig?
Jag har ändå en bajskorv som aldrig har tid.
Ja, jag har lägg lite guld på bajskorven.
Då får vi det överstökat.
Men jag tycker inte att jag känner mig inte som en bra person.
Nu känner jag mig som en bra person.
Jag känner mig som en bra mamma.
Jag känner mig närvarande.
Jag har tid.
Jag har inte kanske just precis nu.
Men jag har haft tid och kommer att få tid.
Och jag bevakar min tid på ett annat sätt.
Och jag har fått utforskat och utforskat.
Och tycker inte att jag har tid.
Utforskat och utforskat och tycker det är viktigt.
Vem jag är och beroende av vad andra tycker.
Det definierar inte mig lika mycket längre.
Och då blir morsdag typ att man hinner få tårar i ögonen
när barnen säger något fint till en.
Och man tror på barnen.
Jag kände i morse.
Jag tror på att ni älskar mig.
Jag vet att jag är här med er.

Jag hör er.
Jag ser er.
Jag känner er.
Vi är här tillsammans.
Och jag är så jävla tacksam för det.
Den rördheten hade jag aldrig tid för för.
För jag var aldrig.
Jag sprang med huvudet för och rövern långt bak.
Och så sprang de efter typ.
Det är jag skitglad för.
Det betyder ju mer än vad fan som helst.
Tänk när du har fars då.
Ja, tänk.
Den finns också, ja.
Den finns.
Men jag kommer kunna njuta.
Oavsett.
Jag tror att du har mycket goda chanser, Hampus.
För du är mycket före mig.
Både när man ska förklara serier och din medvetenhet.
Om att hålla någonting annat vid liv här parallellt.
Vad som är viktigt i livet.
Må mig hålla i det.
Må Hampus hålla i det.
Yes.
Puss och kram.
Och grattis, eller på att säga.
Grattis, ja.
Idag är det sända i morgon.
Men säger man grattis.
Jag har skrev glad morsdag till min mamma.
För jag visste inte vad man skulle säga grattis.
Ja, men det var jättefint.
Grattis, glad, trevlig.
Nu är ju morsdag.
Vi bandar alltså sända i morgon.
Idag är det måndag när ni hör det här.
Så det var morsdag igår.
Men jag tycker morsdag, vad fan.
Det tycker jag kan vara minst två veckor.
Ja, vi slutar med någon morilåt.
Vad har vi?
Det finns massa fina.
Ja.

[Transcript] Skäringer & Nessvold / Navelskåderi och källartapas

Vi tar något.
Puss och kram.
Puss och kram, hej.
Jag är mamma.
Jag är mamma.
Jag heter mamma.
Jag är från Nacka.
40 plus, känner mig tåg.
Åh mamma.
Åh.
Låt mig se dig lite så sked dig lite.
Tåg jag torran från din skin.
Åh mamma.
Åh.
Välkomna.